

1. Ještě půlnoc hledá nás skryté někde v mlázích, v březích nad řekou,
ještě se měsíc mezi mraky ještě neskryl se svou touhou stale tou,
ne ještě nevychladl uhlík ten co měl Wabi Daněk kdysi
a co my všichni měli spolu po kapsách,
ale když spomenem si na písničku jakoby na řasy nám rosou ně kdo sáh.
2. Kalendář vzal to s námi skrátka, my ještě plní citů nepřestali snít,
a věci spravodlivé chránit a jako mušketýři zákon práva ctít
,
ale když cynismus nás našel, sevření zůstali jsme stát
poznali že k bolesti není třeba ran,
někdy jsme nevěděli že v prosřed, v prostřed lidí člověk,
že může být tak sám.
3. Nebudem hodnotit a spílat, nebudem smutní, tak to bylo a bude zas,
to co měli jsme mít kdysi budou po nás jiní, takový je čas
ale to určité už víme, že jsme si nikdy srdce s citem
ani důvěra a láska nekouká
a že je stejně strašně krásný, když vlak před tunelem trempům zahouká.
4. Nebudem hodnotit a spílat, nebudem smutní, tak to bylo a bude zas,
to co měli jsme mít kdysi budou po nás jiní, takový je čas
ale to určité už víme, že jsme si nikdy srdce s citem
ani důvěra a láska nekouká
a že je stejně strašně krásný, když vlak před tunelem trempům zahouká.